

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qvalificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, Iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1664

Quæst. 7. Vtrùm visio beatifica sit supernaturalis quoad substantiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76990)

stantia in eo cum entibus supernaturalibus citra omne dubium conuenerint, quod à solâ Dei liberalitate præter omne naturæ debitum promanauerint. Adde tamen, neque id esse possibile, si fermo sit, uti est reuera, de supernaturalitate quoad substantiam. Quia nullum ens componens naturam plus, quam quoad modum, potest supernaturalitate esse supernaturalitate accidentis. Quamquam enim naturæ sit indebitum quoad primum sui esse; nequit tamen non esse debitum naturæ aut ipsi summet quoad conseruari, aut aliud eiusdem speciei. (Frustra namque pro primo instanti, in quo natura extitit, ad eam constituendam produceretur, si tale esset, ut neque exigeret durare, neque aliud eiusdem essentia producere). Quo fit, ut indebitum primæ existentia tantum faciat supernaturalitatem accidentis quoad modum iuxta doctrinam supra traditam q. præced.

115 Ex dictis infero primò contra Ripal. disp. 2. de Ente supern. sec. 2. naturalitatem, & supernaturalitatem communem Deo, & creaturis non tam analogam esse, quam ipse putat. Secundò infero contra eundem, non solam Deo competere supernaturalitatem dignitatis omnem naturam nobilitate, ac perfectione excellentem, quæ creaturis nullatenus communis est: hæc namque valde improprie vocatur supernaturalitas. Sed etiam ei conuenire supernaturalitatem propriam substantiæ, quam explicuimus, eamq; in gradu eminentissimo. Siquidem substantiæ diuinæ non solum omnia entia supernaturalia creatæ, verum attributa etiam ex suo genere supernaturalia increata, & infinita debita sunt: ad quod debitum nulla creatura possibilis potest ascendere; posito etiam, quod sine possibilis infinitæ, quibus præstantiora, & præstantiora donata supernaturalia creatæ, in infinitum progrediuntur; debita sunt. Tercio infero contra Gran. Alarc. & alios sine factionis, Deum non solum ens supernaturalis, sed etiam naturale esse, prout declarauimus. Quarto infero contra plures, supernaturalitatem in Deo, sicut & in alijs entibus supernaturalibus, non esse conceptum absolutum à naturâ, sed comparatum ad illam, etsi in quiditate absoluta diuinæ substantiæ funderetur: quia nullus est ad rem excogitabilis conceptus supernaturalitatis non respectiuus ad naturam, ut fusè ostendimus supra q. 4. Quinto infero, qua ratione Deus est supernaturalis, non solum ut vnus, sed etiam ut trinus formaliter esse talem: eo quod entia supernaturalia Deo debita, non solum ut vno, sed etiam ut trino sunt ei debita, ipseque Deus ut vnus pariter, & ut trinus est supra compositionem naturæ; in quo supernaturalitas eius consistit. Tamen si Deus qua ratione est naturalis, non ut trinus, sed ut vnus talis sit: eo quod solim exigitur à creaturis, illique debetur ut vnus formaliter, supposito, quod consensio creaturarum cum Deo, in qua illud debitum fundatur, ut vnus præcisè, non ut trinum respiciat Deum, immediatè, & formalitèr, uti communis sententia fert; de qua nos suo loco; naturalitas quippe Dei consistit in huiusmodi debito. Neque grauetur quispiam, dictâ sententiâ præsuppositâ, concedere naturalitatem in Deo ut vno, & non ut trino; quasi nequeat eadem entitas quoad vnâ formalitatem esse naturalis, & non quoad alteram: id namque eodem sensu est consequenter asserendum iuxta sententiâ dictâ, quo iuxta eandem asseritur creaturas cum Deo ut vno, & non ut trino esse conhexas immediatè, & formalitèr. De quo plura suo loco.

QVÆSTIO VII.

Virum visio beatifica sit supernaturalis quoad substantiam.

116 **S**Tatimus disp. 17. q. 8. tanquam certum secundum fidem, visionem beatificam supra naturales vires intellectus creati esse, atque adeò super-naturalem. Num verò quoad substantiam, vel solum quoad modum sit talis, restat examinandum. Nonnulli ex præfatis Theologis, qui aut ignorasse, aut negasse videntur actus supernaturalis quoad substantiam in vniuersum, prout latè refert P. Ripal. disp. 44. de Ente supern. sec. 1. fortasse eodem modo sentiebant de visione beatifica. Sed iam communis omnium Theologorum sententia est, esse eam intrinsecè, & quoad substantiam supernaturalem. Ita enim sentiunt vniuersè, quorquor actus intrinsecè, & quoad substantiam supernaturales consentunt, quorum longum syllabum reperies apud Ripal. supra: & tradunt in speciali cum S. Thom. 1. p. q. 12. art. 4. & 5. eius Expositores communiter. Videantur speciatim Vazq. disp. 47. cap. 6. num. 36. Soar. lib. 2. de Attrib. cap. 8. num. 7. Salas 1. 2. q. 3. tract. 2. disp. 3. sec. 1. Alarc. tract. 1. disp. 2. cap. 2. num. 5. Sol. in 4. dist. 49. q. 2. art. 4. Tann. 1. p. disp. 2. q. 6. dub. 3. num. 3. & apud eos alij. Nec dissentiant Scotus, & eius discipuli, quando aliquam visionem Dei naturalem possibilem Angelis autumant: non enim loquuntur de beatifica, sed de aliâ inferioris notæ, ut vidimus disp. 17. q. 3.

Propositio vnica.

Visio beatifica intrinsecè, & quoad substantiam est supernaturalis.

117 **P**robatur primò: quia, quæcunque supra disp. 17. q. 8. congesimus ad probandum, visionem beatificam neququam per vires naturæ posse obtineri ab intellectu creato, ea vtiq; probant, esse eam supernaturalem quoad substantiam. Nam, si esset supernaturalis solum quoad modum, etsi quoad talem modum superaret vires naturæ, non esset verum, eam secundum se absolutè, & in omni euentu supra naturæ vires esse, ut probant argumenta facta loco citato à testimonijs Scripturæ, Concilij Viennensis, & Patrum, atque etiam à ratione. Supernaturalia enim solum quoad modum non absolutè, & secundum suam essentiam specificam, sed ut subsunt tali modo, tali ve circumstantiarum, peritasti superant debitum naturæ, ut constat ex doctrinâ traditâ q. 5. Confirmatur. Quia visio beatifica non aliâ de causâ est supernaturalis, indebitaque toti naturæ, nisi quia suapte naturâ, & essentia improporcionata est per excessum intellectui creato, & consequenter multò magis cæteris quibusque substantijs vniuersæ naturæ. Sed quidquid vniuersæ naturæ per suam essentiam specificam per excessum est improporcionatum, eo ipso est quoad substantiam supernaturale, ut ex dictis dictâ q. 5. competum est. Ergo

Secun-

118 Secundò; ex Concilio Viennensi non solum habemus, visionem beatam esse supernaturalem, utcumque, sed etiam, intellectum creatum indigere lumine gloriæ, aut alio dono supernaturali quoad substantiam, quo eleuetur ad videndum Deum, vt latius trademus intra disp. 19. Sed tale donum datur, & est requisitum ad efficiendam visionem beatam; hæcque proinde cum illo sua naturâ connexa est. Igitur visio beata supernaturalis est quoad substantiam. Quandoquidem ad actum quoad suam substantiam naturalem, opus non est habitu in fuso, aut alio dono intrinsecè supernaturali; neque actus substantiâ suâ naturalis cum dono supernaturali potest esse connexus. Alioquin naturâ, cui debitum esset talis actus, esset & debitum tale donum. Quo illud & supernaturale, vt ponimus, & debitum naturæ esset. Absurdum clarum.

119 Tertiò; actus fidei, spei, & charitatis, aliarumque virtutum, quibus vita æterna obtinetur consistens potissimum in visione Dei intuitiua, supernaturalis sunt quoad substantiam, vt sentiunt fere omnes Theologi, atque in proprijs materijs probant; vbertinèque comprobatur Ripal. disp. 44. citata sec. 3. & seqq. Igitur visio ipsa potiori iure est afferenda supernaturalis quoad substantiam. Impossibile quippe est, & prorsus à ratione alienum, quòd media superent vires, atque potestatem naturæ, & finis ipse vnicè per talia media ab ipsâ naturâ obtinendus intra eius vires, & potestatem positus sit. Et confirmari potest. Quia Concilia, & Patres, qui cum Pelagio, & eius Cinceribus contenderunt, omnino impotem faciunt naturam suis proprijs viribus relictam, absque auxilio diuinæ gratiæ ad quidpiam cogitandum, volendum, aut agendum, quod proficuum sit ad salutem. Probantque ex illo Ioann. 15. *Sine me nihil potestis facere.* Ex illo quoque Pauli 2. Corint. 3. *Non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis, quasi ex nobis; sed sufficientia nostra ex Deo est.* Et alijs similibus Scripturæ locis. Vt videre est in Concilio Mileuitano cap. 4. & 5. Africano can. 80. Arausico. 2. à can. 3. vsque ad finem: Trident. sess. 6. cap. 5. & 6. & can. 2. 3. & 4. in epistolis decretalibus Cælestini, Innocentij, & Leonis contra Pelagianos: in August. epist. 106. & 107. Serm. 13. de verbis Apost. libris de naturâ, & gratiâ; de correctione, & gratiâ; de prædestinatione sanctorum; de dono perseverantiæ; multisque alijs locis: in Prosp. lib. contra Collatorem, præsertim cap. 3. 19. & 28. in Fulgentio de Incarnat. & grat. cap. 6. in Bernar. lib. de liber. arb. & in alijs Patribus. Quis autem non videat, hæc duo inter se repugnare. Quod sit tota natura creata impotens ad concipiendam proprijs viribus vel minimam salutarem cogitationem: & quòd sit potens ad concipiendam visionem intuitiuam Dei, in qua consummata salus consistit? Quòd si vndequeque, & absolutè ad illam proprijs viribus concipiendam natura vniuersa impotens est; nequit non talis visio absolutè, atque ad eò quoad suam substantiam supra totam naturam esse, seu supernaturalis.

QVÆSTIO VIII.

Virum visio beatifica, & quoduis ens supernaturalis vniuersè supra natura sit connexionem.

120 **E**st dicere, an intellectus creatus, vel aliud quid ad naturam pertinens cum visione beatifica, vel cum alio quopiam ente supernaturali connectatur. Non dico, ad illud referatur transcendentaliter: nam relatio intrinseca, quam transcendentalem, siue transcendentem appellant, perperam cum connexionem confunditur; quandoquidem latius patet, quam illa, vt sæpe alibi notavi. Connectitur enim cum alio, quod sine illo esse non potest: ad aliud verò intrinsecè citra connexionem refertur, quod existens, aut potens existere sine illo ad illud se habet nihilominus ex conceptu suo, vt negatio ad rem, quam negat, cognitio falsa ad obiectum, quod repræsentat, &c. Igitur, cum certum sit, naturam per relationem intrinsecam, siue transcendentem non connexionis posse ad ens supernaturale referri, vt in cognitione naturali tantum probabiliter de ente supernaturali cernere licet; de solâ relatione connexionis superest controuersia agitanda. Connexio autem, vt in Pharo Scient. disp. 14. & alijs etiam sæpe notavi, alia est metaphysica, seu essentialis; alia physica, seu naturalis; alia moralis. Metaphysica, quæ sine contradictione. Physica, quæ citra miraculum. Moralitatis, quæ, vt res communiter eueniunt, dissolui non potest.

121 Porro naturam cum ente supernaturali prout existente non connecti aut metaphysicè, aut physicè, nec posse, certo certius est: tum quia satis, superque exploratum est, posse naturam tam naturali, quam metaphysicè, seu absolutè potentia absque omni dono supernaturali consistere: tum maximè quia connexio aut physica, aut metaphysica naturæ cum alio quopiam huius supernaturalitatem prorsus euertit: cum nequeat non esse naturæ debitum aut naturali, aut essentiali iure, & consequenter non supernaturale id, cum quo natura aut naturali, aut essentiali connexionem connexa est. Repugnat igitur in terminis, naturam cum ente supernaturali prout existente connecti physicè, aut metaphysicè. De connexionem morali fundatâ in ipsâ naturâ etiam est certum, esse impossibilem respectu entis supernaturalis prout existentis: quia, si ex parte naturæ esset aliquid moraliter necessitans Deum atque ad eò obligans ad producendum ens supernaturale, non esset hoc supra omne naturæ debitum, atque ad eò neque supernaturale contrasuppositionem. Cum quo stat, Deum aliunde, quam à naturæ meritis, moraliter posse esse necessitatum ad donum aliquod supernaturale largiendum iuxta doctrinam, quam trademus intra tract. de voluntate. Quo casu natura veluti connexa ab extrinseco erit moraliter cum tali dono; quatenus moraliter erit impossibile, ipsam manere sine illo.

122 Eò igitur tota præsentis quæstionis difficultas reducitur, an citra supernaturalitatis dispensium possit accidere, aut etiam accidat de facto, quòd natura cum ente supernaturali vt possibili